

[Niels Frederiksen.]

Flertal i dette høje Ting, stillede det som en afgjort Betingelse for overhovedet at gennemføre en Kornordning, at denne blev ledsaget af en effektiv Rentesænkning, en afgjort Betingelse, der senere er gentaget fra Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Side, en Betingelse, der staar ved Magt den Dag i Dag. Og det vilde efter min Opfattelse have været et Brud paa de Forudsætninger, hvorunder Landbokommissionen afgav sin Indstilling, om Regeringen havde gennemført de af Landbokommissionen afgivne Forslag uden at tage Hensyn til dette Forbehold.

Jeg siger det saa stærkt, fordi netop det ærede Medlem, der kritiserer Regeringen, fordi den ikke har gennemført en Række Lovforslag, der var udformet i Landbokommissionen, var den første til paa sit Partis Vegne at bryde den Forudsætning, hvorunder Landbokommissionen indstillede disse Forslag, nemlig en gennemført Rentesænkning, der gjorde Rentesænkningen effektiv til Bunds. Det tog det ærede Medlem Afstand fra straks paa sit Partis Vegne, og derved stillede han sig i Virkeligheden selv uden for Landbokommissionens Betænkning.

Jeg ønsker dernæst til det ærede Medlem Hr. Krag at sige, at jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan fremføre den Bemærkning over for den højtærede Indenrigsminister, at Indenrigsministeren var renonce med Hensyn til dette Problems Løsning, nemlig en Rentesænkning. Indenrigsministeren har her i Rigsdagen fremsat et Forslag derom, det ærede Medlem gik stik imod paa sit Partis Vegne med det samme. Fra Regeringspartiernes Side viste vi den Velvilje over for dette Spørgsmaal sagligt at overveje baade det ærede Medlems Søndagstanker og det ærede Medlems Mandagstanker, prøve paa at faa dem udformet saaledes, at de kunde blive brugelige som Grundlag for et Lovforslag. Men ogsaa paa dette Omraade svigtede det ærede Medlem os.

Jeg kan derfor kun sige, at de, der har Skylden for, at Landbokommissionens Forslag ikke er blevet gennemført til Lov, er Oppositionspartierne ved deres Stilling over for Hjælpen til de arbejdsløse og over for en Rentesænkning, der virkelig betød noget. Derfor kan jeg ikke tage denne Kritik og denne Besværing særlig højtidelig, men jeg haaber jo paa, at de ærede Medlemmer, som er Ordførere for deres Partier, vil stille sig mere forstaaende, naar Forhandlinger om disse Spørgsmaal atter skal optages.

Aksel Larsen: Den Behandling, Landbokommissionens Forslag har faaet, det Forløb, Rigsdagsarbejdet i denne Samling har haft, og den Debat, her er ført, viser, at der inden for de borgerlige Partier hersker den allerstørste Tvivlrædighed og Forvirring over for Krisens Problemer. Det er forstaaeligt. Man havde gennemført et Kriseforlig i Foraaret og hævdede, at nu var i Virkeligheden Cirkelns Kvadratur fundet og alting i Orden, og saa staar man i Øjeblikket med et komplet Sammenbrud for denne Kriselovgivning praktisk taget i enhver Henseende. Kødordningen er gaaet i Stykker, det har vist sig umuligt gennem Kødordningen at opbringe det Beløb, der skulde bruges til Ødelæggelse af Levnedsmidler, og derfor maa Staten nu optræde og give Forskud, for at man kan faa ødelagt mest muligt alligevel. Det fortælles, fra sagkyndig Side, at der er to Millioner Slagterisvin for mange herhjemme, og de maa altsaa tilintetgøres, for at man paa en eller anden Maade kan sikre tilstrækkelig høje Priser. Man spekulerer paa en eller anden Kornordning og glemmer, at det vil gaa med denne Kornordning som med alle andre Ordninger, at hvis man dermed løser et Problem, saa optaarner der sig nye og større.

For, som bekendt, er der ikke alene for meget Kød i denne Verden, der er ogsaa for meget Korn i denne Verden, og derfor vil en Kornordning, der tilsigter at hæve Prisen paa Kornet herhjemme og dermed skulde animere til større Kornavl end hidtil, ikke løse noget Problem endeligt, men kun løse et Problem midlertidigt for at opkaste et nyt og værre. Det samme gælder selvfølgelig for en Smørordning, af hvad Art den end maatte blive, og vi staar her i den Situation, som Karl Marx i sine Værker saa klassisk har beskrevet uundgaaeligt maa indtræde i det kapitalistiske Samfund, at man for at redde sig ud af en Modsætning styrter sig ind i nye værre og mere haabløse, og det hele kan kort udtrykkes i det ene Ord, vi ogsaa har udtalt saa tit herfra, at Kapitalismen har spillet Fallit.

Men Situationen i Dag og Debatten i Dag minder usægtelig om Situationen for et Aar siden og den Debat, der førtes for godt og vel et Aar siden i Studenterforeningen umiddelbart efter Landstingsvalget. Vi stod ogsaa da i den Situation, at de borgerlige Politikere foregav at have forskellige Meninger om, hvordan Krisen skulde løses, men positivt videre kom de i Grunden ikke. Dengang som nu var Statsministeren paa Regeringens og Socialdemokratiets Vegne af den Opfattelse, at det gik nok, at der var